

POSTANOWIENIE

Dnia 29 września 2020 r.

Sąd Rejonowy w Kutnie I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący – sędzia Paweł Wrzesiński

Protokolant – st. sekr. sąd. Irena Anyszewska

po rozpoznaniu w dniu 11 września 2020 r. w Kutnie

na rozprawie

sprawy z wniosku M. P.

z udziałem (...) spółka akcyjna w G.

o ustanowienie służebności przesyłu

postanawia:

1. na nieruchomości położonej w obrębie ewidencyjnym (...)_2. (...) M. jednostka ewidencyjna S. stanowiącej działkę gruntu oznaczoną numerem ewidencyjnym (...) o powierzchni 5,3669 ha, dla której to nieruchomości Sąd Rejonowy w Kutnie V Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą (...) stanowiącej własność M. P. ustanowić na rzecz (...) spółka akcyjna w G. (KRS (...)) służebność przesyłu polegającą na prawie do lokalizacji i korzystania w granicach nieruchomości obciążonej z urządzeń energetycznych w postaci dwóch odcinków napowietrznych linii energetycznych średniego napięcia 15 kV wspartych na osadzonych w gruncie słupach wraz ze słupową stacją transformatorową oraz odcinka napowietrznej linii energetycznej niskiego napięcia 0,4 kV wspartej na osadzonych w gruncie słupach, w szczególności wykonywania niezbędnych czynności technicznych związanych z eksploatacją, dokonywaniem konserwacji, remontów i modernizacji wskazanych odcinków napowietrznych linii energetycznych wraz z prawem wejścia i wjazdu z niezbędnym sprzętem w pasie gruntu oznaczonym literami A, B, C, D, E, J, K, L o szerokości 1,6 metra i powierzchni 535 metrów kwadratowych odnośnie linii niskiego napięcia, w pasie gruntu oznaczonym literami I, F, G, H o szerokości 6,2 metra i powierzchni 433 metrów kwadratowych odnośnie linii średniego napięcia oraz w pasie gruntu oznaczonym literami N, O, P, R o szerokości 6,2 metra i powierzchni 593 metrów kwadratowych odnośnie linii średniego napięcia, opisanych na mapie do ustalenia służebności sporządzonej przez biegłego geodetę R. J. wpisanej do ewidencji materiałów państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego prowadzonego przez Starostę (...) w dniu 26 marca 2019 r. za numerem P. (...).2019.312;
2. zasądzić od (...) spółka akcyjna w G. na rzecz M. P. kwotę 4.113,00 (cztery tysiące sto trzynaście) złotych tytułem jednorazowego wynagrodzenia za ustanowienie powyższej służebności;
3. oddalić wnioski w pozostałym zakresie;
4. zasądzić od (...) spółka akcyjna w G. na rzecz M. P. kwotę 3.537,00 (trzy tysiące pięćset trzydzieści siedem) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania, w tym kwotę 480,00 (czteryście osiemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;
5. nakazać pobrać od (...) spółka akcyjna w G. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kutnie kwotę 11.191,42 (jedenaście tysięcy sto dziewięćdziesiąt jeden 42/100) złotych tytułem zwrotu nieuiszczonych kosztów sądowych.

UZASADNIENIE

Wnioskiem złożonym dnia 3 października 2016 r. wnioskodawca M. P. wniósł o ustanowienie na rzecz (...) spółka akcyjna w G. odpłatnej służebności przesyłu na nieruchomości położonej w jednostce ewidencyjnej S., obrębie ewidencyjnym (...)_2. (...) M., stanowiącej działkę gruntu oznaczoną numerem ewidencyjnym (...) o łącznej powierzchni 5,37 ha, dla której Sąd Rejonowy w Kutnie V Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą o numerze (...) za wynagrodzeniem w jednorazowej kwocie 31.731,00 zł. Wnioskodawca wskazał, że treść służebności przesyłu miałyby polegać na: a) prowadzeniu przez wskazaną nieruchomość dwóch odcinków sieci średniego napięcia o łącznej długości 206 metrów zgodnie z obecnie przebiegającymi liniami średniego napięcia i przesyłu nimi energii elektrycznej włącznie z prawem posadowienia na niej zlokalizowanych na nieruchomości dwóch stanowisk słupowych oraz stacji transformatorowej zgodnie z ich lokalizacją; b) prowadzeniu przez wskazaną nieruchomość trzech odcinków sieci niskiego napięcia o łącznej długości 381 metrów zgodnie z obecnie przebiegającymi liniami niskiego napięcia i przesyłu nimi energii elektrycznej włącznie z prawem posadowienia na niej zlokalizowanych na nieruchomości pięciu stanowisk słupowych zgodnie z ich lokalizacją; c) dostępie przedsiębiorstwa do urządzeń, o których mowa w punkcie a) i b) w celu przeprowadzenia inspekcji ich stanu, usunięcia usterek i awarii, a także konserwacji i remontów; d) prawie przejazdu i przejścia przez powyższe nieruchomości wraz z niezbędnym sprzętem celem dostępu do urządzeń; e) ograniczeniu uprawnień właściciela w pasie eksploatacyjnym o szerokości 2,5 metra wokół linii niskiego napięcia (tj. o łącznej szerokości 5 metrów) oraz o szerokości 5 metrów wokół linii średniego napięcia (tj. o łącznej szerokości 10 metrów), o których mowa w punkcie a) i b) poprzez zakazanie wznoszenia w tym obszarze budynków i budowli z wyłączeniem istniejących już obiektów. Wnioskodawca dążył do uregulowania stanu prawnego w drodze ustanowienia za wynagrodzeniem stosownego ograniczonego prawa rzeczowego. W tym celu przed złożeniem wniosku wzywał uczestnika postępowania do zawarcia umowy ustanawiającej odpłatną służebność przesyłu. Uczestnik postępowania nie uczynił zadość zawartemu w wezwaniu żądaniu. Wnioskodawca wskazał, że doznaje następujących ograniczeń w swobodnym dysponowaniu z nieruchomości: brak możliwości zabudowy w korytarzu pod odcinkami sieci niskiego i średniego napięcia, brak możliwości uprawy czy nasadzeń oraz związane z tym utrudnienia w korytarzu pod liniami, dyspozycyjność terenu na rzecz posiadacza sieci oraz słupów.

/wniosek – k. 2-6/

Sąd skierował strony do mediacji, jednak na skutek sprzeciwu wnioskodawcy mediacja nie została podjęta.

/postanowienie w przedmiocie skierowania do mediacji – k. 61, pismo procesowe wnioskodawcy z dnia 17 stycznia 2017 r. – k. 62/

Uczestnik postępowania (...) spółka akcyjna w G. przyłączył się do wniosku co do zasady, zakwestionował wysokość wynagrodzenia za ustanowienie służebności. Wskazał na bezzasadność ustanowienia służebności przesyłu we wskazanym przez biegłego ds. elektroenergetyki wariantcie szerokości 6 metrów dla linii niskiego napięcia oraz 15 metrów dla linii średniego napięcia. Uczestnik postępowania podniósł, że szerokość pasa służebności dla linii niskiego napięcia obejmuje odległość pomiędzy skrajnymi torami powiększoną o 0,3 m z każdej strony, a zatem w najbardziej typowym przypadku, który zachodzi również w tej konkretnej sprawie, szerokość przedmiotowego pasa winna wynosić 1,6 m. Natomiast w przypadku linii średniego napięcia szerokość pasa służebności obejmuje odległość pomiędzy skrajnymi przewodami powiększoną o 1,3 m z każdej strony, dla przedmiotowej linii w układzie płaskim szerokość pasa winna wynosić 6,2 m. Uczestnik postępowania podniósł, że pasy służebności przesyłu, które przyjął biegły elektroenergetyk z założeniem błędnych podstaw prawnych oraz na podstawie nieistniejących założeń (...) S.A. są zbyt szerokie i nieprzydatne dla przedsiębiorstwa przesyłowego i nadmiernie obciążają nieruchomość wnioskodawcy.

/protokół rozprawy z dnia 23 czerwca 2017 r. – k. 83-84, pismo procesowe uczestnika postępowania z dnia 28 grudnia 2018 r. – k. 237-238/

Pismem z dnia 2 grudnia 2019 r. wnioskodawca dokonał zmiany żądania i wniósł o ustanowienie na prawie własności nieruchomości stanowiącej działkę ewidencyjną o numerze (...) w obrębie geodezyjnym (...)_2. (...) M. o łącznej

powierzchni 5,37 ha, położonej w miejscowości M., dla której Sąd Rejonowy w Kutnie V Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą o numerze (...) na rzecz (...) spółka akcyjna w G. służebności przesyłu określonych dla linii elektroenergetycznej średniego napięcia 15kV oraz linii elektroenergetycznej niskiego napięcia 0,4 kV na czas nieokreślony za jednorazowym łącznym wynagrodzeniem w kwocie 10.983,00 zł, wskazując, że służebności przesyłu powinny być ustalone z uwzględnieniem ustaleń dokonanych przez biegłego geodetę w zasadniczej opinii.

/pismo procesowe wnioskodawcy z dnia 2 grudnia 2019 r. – k. 355-355v/

W dalszym toku postępowania stanowiska stron postępowania nie uległy zmianie.

/e-protokół rozprawy z dnia 11 września 2020 r. – k. 368-369/

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. P. od dnia 28 grudnia 2000 r. jest właścicielem nieruchomości gruntowej położonej w obrębie ewidencyjnym (...)_2. (...) M. jednostka ewidencyjna S. stanowiącej działkę gruntu oznaczoną numerem ewidencyjnym (...) o powierzchni 5,3669 ha, dla której to nieruchomości Sąd Rejonowy w Kutnie V Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą (...), nieruchomość nabył w drodze darowizny.

/bezsporne, nadto odpis z księgi wieczystej (...) – k. 86-87, wydruk treści księgi wieczystej (...) – k. 9-14, informacja z rejestru gruntów – k. 32-33/

M. P. wykorzystuje tę nieruchomość dla celów mieszkalnych i rolniczych. Przedmiotowa nieruchomość ma powierzchnię 53.669 mkw. Jest to działka zabudowana w południowej części czterema budynkami, znajduje się na niej budynek mieszkalny i trzy budynki inwentarskie, które to zabudowania wraz ze znajdującymi się na działce szklarniami i kotłownią zajmują obszar ok. 8.000 mkw. Niewielki, południowy fragment działki, znajdujący się pomiędzy wskazanymi zabudowaniami a bramą wjazdową porośnięty roślinnością trawiastą z nasadzeniami drzew i krzewów, z których większość zlokalizowana jest wzdłuż frontowego ogrodzenia. Ponadto, w południowej części działki, pomiędzy jedną szklarnią a ogrodzeniem frontowym znajduje się zbiornik wodny. Na pozostałym, zadrzewionym obszarze działki rozciągają się sady śliw, gruszy oraz czereśni. Obszar całej działki ogrodzony. Od frontu, na długości ok. 160 m, ogrodzenie z przęsł metalowych, na betonowej podmurówce, w pozostałej części ogrodzenie z siatki osadzonej na metalowych słupkach. Wjazd na teren nieruchomości przez metalową, dwuskrzydłową bramę otwieraną ręcznie, możliwy za pomocą betonowego podjazdu, prowadzącego bezpośrednio na utwardzony plac znajdujący się pomiędzy budynkiem mieszkalnym a budynkami inwentarskimi. Tuż obok bramy furta metalowa. Kształt działki wielokąt, dość korzystny, o długości frontu wynoszącej ok. 160 m i maksymalnej długości i szerokości wynoszącej odpowiednio ok. 410 m i 160 m. Teren nieruchomości płaski, utwardzony jedynie pomiędzy budynkiem mieszkalnym a budynkami inwentarskimi. W północno-wschodniej części działki usytuowana jest słupowa stacja transformatorowa, z której wychodzą dwa obwody linii elektroenergetycznej napowietrznej średniego napięcia (15 kV) biegnącej w kierunku północno-zachodnim (ok. 110 m) oraz linia niskiego napięcia (0,4 kV) biegnąca wprawdzie w kierunku południowym a następnie południowo-zachodnim (ok. 307 m) oraz kolejna linia elektroenergetyczna średniego napięcia biegnąca przez południową część działki w kierunku północno-zachodnim (ok. 96 m) służące przesyłowi energii elektrycznej. Na terenie działki znajduje się 10 słupów energetycznych, przez które przechodzą linie energetyczne, w tym 8 słupów jednonożnych, 2 słupy dwunożne oraz dwunożna słupowa stacja transformatorowa. W chwili nabycia nieruchomości przez wnioskodawcę wskazane urządzenia energetyczne znajdowały się już na tej nieruchomości. Nie było żadnego porozumienia z przedsiębiorstwem przesyłowym odnośnie korzystania z tej nieruchomości. Zdarza się, że raz do dwóch razy w roku na nieruchomość wchodzi pracownicy zakładu energetycznego, którzy dokonują przeglądu linii, czy też usuwają awarie.

/bezsporne, nadto: przesłuchanie wnioskodawcy – k. 83v, oględziny nieruchomości – k. 89-92, mapa do celów opiniodawczych k – 41, 42, wypis ze studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania Gminy S. – k. 34-40, pisemna opinia biegłego z zakresu elektroenergetyki z opinią uzupełniającą – k. 97-137, 177-197/

Własność urządzeń przesyłowych zlokalizowanych na wskazanej nieruchomości przysługuje (...) spółka akcyjna w G. (KRS (...)).

/bezsporne, nadto wydruk informacji KRS odnośnie uczestnika postępowania – k. 15-31, 74-82/

W sierpniu 2015 r. M. P. rozpoczął starania o uregulowanie spraw związanych z ograniczeniem jego prawa własności do nieruchomości poprzez sformułowanie żądania ustanowienia na nieruchomości odpłatnych ograniczonych praw rzeczowych tj. służebności przesyłu na rzecz przedsiębiorstwa przesyłowego (...) S.A. z siedzibą w G.. Spółka początkowo odmówił uznania roszczeń, wskazując na decyzję Urzędu Wojewódzkiego w P. z dnia 28 lutego 1990 r. ((...)) jako dokument, który wskazywał na lokalizację istniejących sieci. W związku z tym, że decyzja ta dotyczy modernizacji urządzeń elektroenergetycznych we wsi M., a nie lokalizacji sieci w miejscowości M., nie stanowi ona podstawy do lokalizacyjnej sieci wskazanej we wniosku. W związku z powyższym roszczenia M. P. zostały ponowione, zaś spółka wyraziła zgodę na zawarcie umowy za stosowną odpłatnością, której kwoty nie udało się wypracować.

/bezsporne, nadto: pisma wnioskodawcy z dnia 4.08.2015 r. – k. 58-59, z dnia 14.09.2015 r. – k. 56, z dnia 23.10.2015 r. – k. 51-52, z dnia 14.12.2015 r. – k. 47-48, z dnia 4.07.2016 r. – k. 44-45, pisma uczestnika postępowania z dnia 25.08.2015 r. – k. 57, z dnia 5.10.2015 r. – k. 55, z dnia 23.11.2015 r. – k. 49-50, z dnia 4.01.2016 r. – k. 46, z dnia 27.07.2016 r. – k. 43, kopia decyzji Urzędu Wojewódzkiego w P. z dnia 28.02.1990 r. – k. 53-54/

Fragment nieruchomości w zakresie, w jakim niezbędne jest jego wykorzystywanie przez energetyczne przedsiębiorstwo przesyłowe w pasie eksploatacyjnym o szerokości 1,6 metra dla linii niskiego napięcia oraz zakres służebności przesyłu w pasie eksploatacyjnym o szerokości 6,2 metra dla linii średniego napięcia wynosi 535 m² dla linii niskiego napięcia oraz 1026 m² dla linii średniego napięcia został zaznaczony na mapie do ustalenia służebności sporządzonej przez biegłego geodetę R. J. wpisanej do ewidencji materiałów państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego prowadzonego przez Starostę (...) w dniu 26 marca 2019 r. za numerem P. (...).2019.312. Przebieg służebności na gruncie wyznaczają punkty od A do R.

/dowód: pisemna opinia biegłego geodety – k. 228-230, pisemna opinia uzupełniająca biegłego geodety – k. 256-257, mapa – k. 258/

Pas służebności przesyłu obejmujący fragment linii elektroenergetycznej średniego napięcia (15 kV) znajdującej się w północnej części nieruchomości o długości ok. 110 m² oraz słupową stację transformatorową i jedno stanowisko słupowe ma powierzchnię 433 m², co stanowi ok. 0,8% powierzchni nieruchomości. Pas służebności przesyłu obejmujący fragment linii elektroenergetycznej średniego napięcia (15 kV) znajdującej się w południowej części nieruchomości o długości ok. 96 m² oraz dwa stanowiska słupowe ma powierzchnię 593 m², co stanowi ok. 1,1% powierzchni nieruchomości. Ostatni z wyznaczonych pasów służebności przesyłu obejmujący fragment linii elektroenergetycznej niskiego napięcia (0,4 kV) znajdującej się we wschodniej części nieruchomości o długości ok. 307 m² wraz z siedmioma stanowiskami słupowymi, ma powierzchnię 535 m², co stanowi ok. 1% powierzchni nieruchomości. Przy przyjęciu powierzchni gruntu zajętego pod służebność na 1.561 m², wysokość wynagrodzenia za ustanowienie służebności wynosi kwotę 4.113 zł.

/dowód: pisemna opinia biegłej ds. szacunku nieruchomości – k. 281-338/

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił w oparciu o zebrany w sprawie materiał dowodowy w postaci przywołanych dowodów.

Wskazane dowody co do zasady zasługiwały na miano wiarygodnych i w odpowiedniej części stanowiły podstawę poczynionych ustaleń faktycznych.

W pewnym zakresie wskazane okoliczności faktyczne były bezsporne, bądź wprost przyznane przez stronę przeciwną.

Należy zauważyć, że uczestnik postępowania nie kwestionował, że na wskazanej we wniosku nieruchomości znajdują się urządzenia elektroenergetyczne, które wchodzi w skład przedsiębiorstwa uczestnika postępowania jako operatora systemu dystrybucyjnego energii elektrycznej.

Wskazane okoliczności znajdowały potwierdzenie w przedłożonych dowodach z dokumentów, przesłuchaniu wnioskodawcy, oględzinach nieruchomości, czy opiniach biegłych, w tym biegłego z zakresu elektroenergetyki.

Niezbędne do przeprowadzenia dowody wymagające wiadomości specjalnych sąd przeprowadził na podstawie pisemnych opinii biegłych z zakresu elektroenergetyki, geodezji i szacunku nieruchomości.

Opinia biegłego jako dowód w postępowaniu cywilnym nie może zawierać sprzeczności, jak również musi być oparta na pełnym materiale dowodowym sprawy i tylko w ten sposób może zostać uznana za wyczerpującą (tak Sąd Apelacyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 25.01.2017 r., III AUa 1560/15; Sąd Apelacyjny w Szczecinie w wyroku z dnia 17.01.2017 r., III AUa 353/16, niepublikowane).

Dowód z opinii biegłego podlega ocenie w sprawie przy zastosowaniu reguł z art. 233 § 2 k.p.c., zaś przy jego ocenie należy uwzględnić między innymi zasady logiki oraz sposób motywowania wniosków opinii oraz stanowczość wyrażonych w niej wniosków (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z 3.03.2017 r., I ACa 223/16, wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 22.02.2017 r., III AUa 360/16, niepublikowane).

Wskazania wynikające ze złożonej opinii biegłego ds. elektroenergetyki charakteryzowały się dużą ogólnością, w znacznej mierze wynikały z przyjętych założeń, które nie zostały dostatecznie uzasadnione i które jedynie w ograniczonym zakresie miały potwierdzenie w ujawnionych okolicznościach faktycznych.

Z tych względów wskazania wynikające ze złożonej w sprawie opinii biegłego ds. elektroenergetyki mogły podlegać uwzględnieniu jedynie w ograniczonym zakresie, który bezpośrednio odnosił się do urządzeń elektroenergetycznych na danej nieruchomości.

Zgodnie z tezą wyrażoną w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 18 kwietnia 2012 r., V CSK 190/11, za celowe należy uznać oznaczanie umiejscowienia urządzeń przesyłowych oraz terenu, na którym ma być realizowana związana z nim służebność przesyłu na mapie sporządzonej według zasad obowiązujących przy oznaczaniu nieruchomości w księgach wieczystych.

Biegłym posiadającym wiadomości specjalne w tej dziedzinie jest bez wątpienia biegły z zakresu geodezji.

Za poglądem tym przemawia formalizm prawa rzeczowego, ingerencja w konstytucyjnie chronione prawo własności wymaga nie tylko legalnego wkroczenia osób trzecich w sferę prawnie chronioną, ale i wyznaczenia zakresu przedmiotowego oraz terytorialnego jego ograniczeń, wynikających z ustanowienia służebności przesyłu (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 kwietnia 2008 r., II CSK 627/07, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 listopada 1996 r., I CKN 10/96, niepublikowane).

We wskazanym powyżej orzeczeniu brak było szerszych wypowiedzi dotyczących zakresu obciążenia służebnością przesyłu oraz jego odzwierciedlenia w dokumentacji geodezyjnej nieruchomości.

Pojęcia normatywne "korzystać w oznaczonym zakresie z nieruchomości obciążonej" oraz "zgodnie z przeznaczeniem tych urządzeń" są tak ogólne, że w każdym wypadku wymagają wypełnienia przez sądy indywidualną treścią, uwzględniającą jej tzw. czynny charakter.

Zwroty te wyznaczają zakres przedmiotowy obciążeń, obejmujący nie tylko rodzaj i rozmiar uprawnień przedsiębiorcy, ale i powinność oznaczenia terenu, na którym będą one realizowane.

Uszczegółowienie to powinno być odpowiednie dla specyfiki przedsiębiorstwa, rodzaju i umiejscowienia urządzeń przesyłowych, obecnego sposobu ich wykorzystywania, działań przyszłych mieszczących się w granicach prawidłowego gospodarowania oraz przewidywalnych potrzeb.

Celowe jest zwłaszcza wskazanie, że obciążenie obejmuje dostęp, korzystanie poprzez bieżącą eksploatację, dokonywanie kontroli, przeglądów, konserwacji, modernizacji, remontów, usuwanie awarii, wymiany urządzeń posadowionych na danej nieruchomości w zakresie niezbędnym dla zapewnienia prawidłowego i niezakłóconego działania sieci przesyłowej przedsiębiorstwa.

Zwrot "urządzenia", jak wskazuje się w nauce prawa, powinien być rozumiany szeroko i obejmować zarówno urządzenia jako pojedyncze rzeczy ruchome, instalacje jako rzecz złożoną z urządzeń, sieci jako zbiór rzeczy (urządzeń i instalacji).

Określając natomiast zakres korzystania, sąd powinien mieć na względzie zasady współżycia społecznego, zwyczajnie miejscowe oraz jak najmniejsze utrudnienie korzystania z nieruchomości obciążonej (art. 305⁴ k.c. w zw. z art. 287 k.c. i 288 k.c.). Korzystanie z nieruchomości musi być uzasadnione celem istnienia i eksploatacji takiego urządzenia.

Należy zauważyć, że służebność przesyłu musi być jak najmniej uciążliwa dla właściciela obciążonej nieruchomości (podobnie jak służebność gruntowa), a ponadto może mieć jedynie na celu prawidłową eksploatację urządzenia przesyłowego i funkcjonowanie w związku z tym przedsiębiorstwa, w skład którego urządzenie to wchodzi.

W tym kontekście warto nadmienić, że w szczególności ewentualna uciążliwość przebiegu służebności powinna podlegać ocenie na gruncie przesłanki konieczności (art. 305² § 1 k.c.; zob. uchwałę Sądu Najwyższego z 26.07.2017 r., III CZP 28/17, postanowienie Sądu Najwyższego z 20.04.2016 r., V CSK 510/15, niepublikowane).

Powierzchnia nieruchomości wnioskodawcy, z której korzysta uczestnik postępowania została określona przez biegłego sądowego z zakresu geodezji w dwóch wariantach.

Pierwotnie biegły geodeta sporządził i złożył mapę sytuacyjną z przebiegiem służebności przesyłu opracowaną na podstawie opinii biegłego ds. elektroenergetyki. Wskazany w złożonej opinii wariant I przewidywał szerokość pasów służebności wynoszącą 6 metrów dla linii niskiego napięcia oraz 15 metrów dla linii średniego napięcia, czyli w zakresie znacznie przekraczającym ograniczenie uprawnień właściciela nieruchomości, jak to zostało wskazane we wniosku.

Wypada zauważyć, że wnioskodawca wniósł o ustalenie ograniczenia uprawnień właściciela w pasie eksploatacyjnym o szerokości 2,5 metra wokół linii niskiego napięcia tj. o łącznej szerokości 5 metrów oraz o szerokości 5 metrów wokół linii średniego napięcia tj. o łącznej szerokości 10 metrów. Dopiero w modyfikacji żądania wniosku wnioskodawca wskazał, że służebności przesyłu powinny być ustalone z uwzględnieniem ustaleń dokonanych przez biegłego geodetę, zgodnie z mapą do celów prawnych załączoną do opinii zasadniczej.

Wnioskodawca nie uzasadnił przyjęcia szerokości pasów służebności wynoszących 6 metrów dla linii niskiego napięcia oraz 15 metrów dla linii średniego napięcia, które w znacznie większym zakresie ingerowałyby w prawo własności nieruchomości, a także dotychczasowe wykorzystanie nieruchomości, w tym nasadzenia na nieruchomości.

W opinii uzupełniającej biegły geodeta, ustosunkowując się do uwag i zastrzeżeń zgłoszonych przez uczestnika postępowania, przedstawił kolejny wariant przebiegu służebności na przedmiotowej nieruchomości, według którego szerokość pasów eksploatacyjnych jest mniejsza niż w opinii zasadniczej i wynosi 1,6 m dla linii niskiego napięcia oraz 6,2 m dla linii średniego napięcia.

Wskazane szerokości pasów eksploatacyjnych w oczywisty sposób znajdują przełożenie na wskazania stosunku zajętego obszaru do powierzchni całej nieruchomości.

Służebność przesyłu, jakkolwiek nie może być traktowana jako prawo drogi, może polegać także na zapewnieniu przedsiębiorcy możliwości przejazdu (przemieszczenia się) przez nieruchomości obciążoną w celu dotarcia do elementów urządzenia przesyłowego, np. dalszych odcinków linii itp., które znajdują się na nieruchomościach sąsiednich, w szczególności wówczas, gdy dostęp do nich w inny sposób byłby istotnie utrudniony (dostęp ten można zatem określić jako "konieczny" czy "niezbędny"), a jego zapewnienie z nieruchomości obciążonej ("wyjściowej") nie wiąże się ze szczególnymi, dodatkowymi uciążliwościami dla właściciela.

W przedmiotowej sprawie wstępnie ani wnioskodawca, ani uczestnik postępowania, nie wnosili, aby do służebności wyznaczono również drogi dojazdowe.

Wypada także zauważyć, że żaden z przyjętych wariantów wyznaczających szerokości pasów eksploatacyjnych wzdłuż przebiegu poszczególnych odcinków linii energetycznych w konkretnych okolicznościach nie zapewnia drogi dojazdowej do danego odcinka linii energetycznej.

Z tych względów w oparciu o pisemną opinię biegłego geodety sąd uwzględnił jedynie niezbędną powierzchnię terenu pod służebność przesyłu w wariantcie drugim.

W takim też zakresie uwzględnieniu podlegały ustalenia biegłej ds. szacunku nieruchomości, która szczegółowo i precyzyjnie przedstawiła sposób wyliczenia wynagrodzenia za ustanowienie służebności przesyłu, jak również podała metodologię wyceny.

Biegła przyjęła metodę porównawczą, odrzucając wartości skrajne i przyjmując średnie stawki z rynku nieruchomości podobnych.

Podkreślić również należy, że biegła przeanalizowała stan nieruchomości wycenianej, jej lokalizację i przeznaczenie, wskazania wynikające ze studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, w której położona jest nieruchomość, jak również te same cechy w stosunku do nieruchomości porównywanych.

Przy uwzględnieniu wartości wyliczonego wynagrodzenia przez biegłą uwzględnieniu podlegał wariant drugi, a więc przyjmujący niższą powierzchnię gruntu zajętego zgodnie z opinią biegłego geodety, a nie stanowisko w tym zakresie prezentowane przez wnioskodawcę.

Zgodnie z powszechnie stosowaną przez biegłych z zakresu szacowania nieruchomości metodą wartość służebności szacuje się jako iloczyn powierzchni wykorzystanego gruntu i wartości rynkowej jednostki powierzchni gruntu nieruchomości obciążonej z uwzględnieniem dodatkowych elementów mających wpływ na wartość wycenianego prawa.

Uwzględniając powyższe kryteria zdaniem biegłej wartość wynagrodzenia za ustanowienie służebności przesyłu na wskazanej nieruchomości gruntowej powinna wynosić 4.113 zł, przyjmujący niższą powierzchnię gruntu zajętego.

W ocenie sądu biegła w sposób bardzo precyzyjny i wyczerpujący uzasadniła zarówno przyjęcie metody i sposobu wyceny, wartości współczynnika k (korzystania z pasa służebności) oraz przeprowadzone czynności rachunkowe wprowadzających trafne i przekonujące wnioski.

Biorąc pod uwagę, że właściciel sieci i właściciel nieruchomości współkorzystają z pasa służebności, z wyłączeniem powierzchni wokół słupów oraz słupowej stacji transformatorowej, z której korzysta wyłącznie właściciel sieci przesyłowej, współczynnik korzystania przez przedsiębiorcę (k) z dwóch pasów służebności przesyłu linii średniego napięcia oraz z jednego pasa służebności przesyłu linii niskiego napięcia, z wyłączeniem powierzchni wokół słupów, o łącznej powierzchni tych pasów wynoszącej 1.477 m kw. (1.561 m kw. – 84 m kw.) ustalono na poziomie 50%. Powierzchnia wyłączona z użytkowania wokół słupów oraz słupowej stacji transformatorowej wynosi ok. 84 m kw. i jest użytkowana w 100% przez właściciela sieci przesyłowej ($k = 100\%$).

Opinia biegłej jest rzetelna, oparta na prawidłowych założeniach, z których biegła wyciąga trafne wnioski.

Dokonując oceny opinii biegłych, sąd uwzględnił właściwe dla oceny kryteria zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego, podstaw teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażanych w niej wniosków.

Należało również uwzględnić fakt, że właściciel nieruchomości nie uzyskuje żadnych korzyści z tytułu posadowienia linii energetycznych, poza faktem, że linie te dostarczają prąd do siedliska wnioskodawcy.

W kontekście podnoszonych przez wnioskodawcę zamiarów inwestycyjnych na nieruchomości, wypadało ponadto zauważyć, że zgodnie z ustaleniami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy obowiązuje m. in. wykluczenie rozwoju nowej zabudowy z wartościowych kompleksów rolniczych (I-III klasa), które w głównej mierze wchodzi w skład nieruchomości wnioskodawcy.

Mając na uwadze fakt, że przedmiotowa nieruchomość jest użytkowana rolniczo, a linie energetyczne istnieją na niej od wielu lat, ustanowienie służebności przesyłu nie ma bezpośredniego wpływu na możliwości korzystania z niej w dotychczasowy sposób.

Wynagrodzenie za służebność przesyłu jest czym innym niż odszkodowanie za szkodę z tytułu lokalizacji urządzeń, która miała miejsce wiele lat temu.

Sąd zważył, co następuje:

Przedmiotowy wniosek co do zasady zasługiwał na uwzględnienie.

Obecnie służebność przesyłu jest uregulowana w przepisach art. 305¹ – 305⁴ k.c. Wskazane przepisy zostały dodane dopiero w wyniku nowelizacji kodeksu cywilnego dokonanej ustawą z dnia 30 maja 2008 r. o zmianie ustawy – kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2008, Nr 116, poz. 731), która weszła w życie w dniu 3 sierpnia 2008 r.

Do tej daty w polskim prawie funkcjonowały tylko dwa rodzaje służebności: gruntowe i osobiste, a dopiero po tej dacie pojawiła się służebność przesyłu.

Zgodnie z przepisem art. 305¹ k.c., nieruchomość można obciążyć na rzecz przedsiębiorcy, który zamierza wybudować lub którego własność stanowią urządzenia, o których mowa w art. 49 § 1, prawem polegającym na tym, że przedsiębiorca może korzystać w oznaczonym zakresie z nieruchomości obciążonej, zgodnie z przeznaczeniem tych urządzeń (służebność przesyłu).

Z żądaniem ustanowienia służebności przesyłu może wystąpić przedsiębiorca lub właściciel nieruchomości. Jeżeli przedsiębiorca odmawia zawarcia umowy o ustanowienie służebności przesyłu, a jest ona konieczna do korzystania z urządzeń, o których mowa w art. 49 § 1, właściciel nieruchomości może żądać odpowiedniego wynagrodzenia w zamian za ustanowienie służebności przesyłu (art. 305² § 2 k.c.).

Do służebności przesyłu stosuje się odpowiednio przepisy o służebnościach gruntowych (art. 305⁴ k.c.).

Nie ulega wątpliwości, że część wskazanej we wniosku nieruchomości będącej własnością wnioskodawcy jest zajęta przez dwa odcinki napowietrznej linii energetycznej średniego napięcia 15kV oraz odcinek napowietrznej linii energetycznej niskiego napięcia 0,4 kV, zaś strony pomimo żądania skierowanego przez właściciela nieruchomości do przedsiębiorstwa przesyłowego, nie zawarły umowy o ustanowienie służebności przesyłu, zatem zachodziły podstawy do ustanowienia na wskazanej nieruchomości służebności przesyłu na rzecz przedsiębiorstwa przesyłowego.

Powierzchnia nieruchomości zajęta pod służebność powinna odpowiadać warunkom eksploatacji sieci przyjętym w przedsiębiorstwie, będącym właścicielem urządzeń przesyłowych.

Przestrzeń, w jakiej przedsiębiorca przesyłowy może poruszać się realizując przysługującą mu służebność przesyłu, powinna być oznaczona w sentencji postanowienia; w przestrzeni tej właściciel nieruchomości obciążonej nie może bowiem podejmować działań utrudniających lub uniemożliwiających przedsiębiorcy przesyłowemu wykonywanie służebności.

Rozmiar tej przestrzeni to zwykle pasy gruntu rozpościerające się wzdłuż napowietrznych linii elektroenergetycznych lub wokół słupów przesyłowych. Tak wyznaczone pasy gruntu wyznaczają granice wykonywania służebności, której treść wynika z sentencji postanowienia.

Korzystanie z pasów nieruchomości znajdujących się pod liniami przesyłowymi będzie możliwe tylko wtedy, gdy okaże się to niezbędne dla prawidłowego funkcjonowania tych linii; w żadnym razie określenie granic tych pasów nie uprawnia przedsiębiorcy do stałego z nich korzystania (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 czerwca 2018 r., III CZP 118/17, Biul. SN 2018 nr 6).

Niezbędne do wykonywania wskazanej służebności przesyłu pasy gruntu rozpościerające się wzdłuż napowietrznych linii elektroenergetycznych i wokół słupów przesyłowych zostały wskazane w opinii biegłego geodety, przy uwzględnieniu opinii biegłego z zakresu elektroenergetyki.

Z tych względów na podstawie przywołanych przepisów na nieruchomości położonej w obrębie ewidencyjnym (...)_2. (...) M. jednostka ewidencyjna S. stanowiącej działkę gruntu oznaczoną numerem ewidencyjnym (...) o powierzchni 5,3669 ha, dla której to nieruchomości Sąd Rejonowy w Kutnie V Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą (...) stanowiącej własność M. P. sąd ustanowił na rzecz (...) spółka akcyjna w G. (KRS (...)) służebność przesyłu polegającą na prawie do lokalizacji i korzystania w granicach nieruchomości obciążonej z urządzeń energetycznych w postaci dwóch odcinków napowietrznych linii energetycznych średniego napięcia 15 kV wspartych na osadzonych w gruncie słupach wraz ze słupową stacją transformatorową oraz odcinka napowietrznej linii energetycznej niskiego napięcia 0,4 kV wspartej na osadzonych w gruncie słupach, w szczególności wykonywania niezbędnych czynności technicznych związanych z eksploatacją, dokonywaniem konserwacji, remontów i modernizacji wskazanych odcinków napowietrznych linii energetycznych wraz z prawem wejścia i wjazdu z niezbędnym sprzętem w pasie gruntu oznaczonym literami A, B, C, D, E, J, K, L o szerokości 1,6 metra i powierzchni 535 metrów kwadratowych odnośnie linii niskiego napięcia, w pasie gruntu oznaczonym literami I, F, G, H o szerokości 6,2 metra i powierzchni 433 metrów kwadratowych odnośnie linii średniego napięcia oraz w pasie gruntu oznaczonym literami N, O, P, R o szerokości 6,2 metra i powierzchni 593 metrów kwadratowych odnośnie linii średniego napięcia, opisanych na mapie do ustalenia służebności sporządzonej przez biegłego geodetę R. J. wpisanej do ewidencji materiałów państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego prowadzonego przez Starostę (...) w dniu 26 marca 2019 r. za numerem P. (...).2019.312.

Treść i zakres służebności przesyłu określa treść służebności zdefiniowana w art. 305¹ k.c., zgodnie z którą treścią tej służebności jest korzystanie przez przedsiębiorcę z cudzej nieruchomości (nieruchomości obciążonej) w zakresie niezbędnym dla zapewnienia prawidłowego funkcjonowania urządzeń przesyłowych (art. 305¹ k.c. in fine).

Podstawowym uprawnieniem niezbędnym do zapewnienia prawidłowego funkcjonowania urządzeń jest prawo do ich lokalizacji w granicach nieruchomości obciążonej.

Zakres lokalizacji oraz przebieg urządzeń przesyłowych został wskazany na sporządzonej w niniejszej sprawie mapie geodezyjnej stanowiącej podstawę dokonania wpisu w księdze wieczystej.

Uprawnieniami pochodnymi i nierozdzielnie związanymi z lokalizacją urządzeń w granicach nieruchomości obciążonej są uprawnienia polegające na prawie dostępu do tych urządzeń w celu wykonywania czynności niezbędnych do ich eksploatacji, konserwacji, remontów i modernizacji zgodnie z przeznaczeniem tych urządzeń, w zakresie koniecznych do ich bezpiecznej i zgodnej z przepisami eksploatacji.

Zakres służebności powinien wynikać z ogółu okoliczności sprawy, a więc także być oznaczony przy uwzględnieniu okoliczności potencjalnych, które mogą się wydarzyć w przyszłości, nie zaś tylko przy uwzględnieniu faktycznie wykonywanych dotąd czynności.

Tak więc służebność przesyłu winna objąć prawo do pełnego korzystania z urządzeń przesyłowych zgodnie z ich przeznaczeniem, w tym więc nie tylko do przesyłu energii elektrycznej, dokonywania oględzin i przeglądów, ale także do dokonywania konserwacji, modernizacji i remontów, usuwania awarii, wymiany urządzeń infrastruktury elektroenergetycznej, a co za tym idzie do prawa wstępu na obciążoną nieruchomość.

Należy zauważyć, że służebność przesyłu jest służebnością czynną. Jej ustanowienie upoważnia przedsiębiorcę do określonych działań na nieruchomości obciążonej, a ich cel ma być podporządkowany utrzymaniu we właściwym stanie technicznym urządzeń niezbędnych do wykonywania działalności gospodarczej polegającej na dostarczaniu odbiorcom energii, płynów lub świadczeniu usług polegających na odbiorze ścieków i zapewnieniu łączności.

W praktyce oznacza to upoważnienie do wejścia przez przedsiębiorcę na obciążony grunt, zajęcia go na czas budowy urządzeń, ich trwałego osadzenia na nim, a następnie upoważnienie do wchodzenia na grunt w celu podejmowania czynności niezbędnych do utrzymania, konserwacji, remontu, modernizacji, dozoru oraz usunięcia awarii.

Uprawnieniu przedsiębiorcy odpowiada obowiązek właściciela nieruchomości obciążonej jego znoszenia. Wiąże się to także z ograniczeniami właściciela nieruchomości obciążonej co do sposobu korzystania z niej i takiego jej zagospodarowania, by przedsiębiorca miał zagwarantowaną stałą możliwość dostępu do swoich urządzeń.

Należące do istoty tego ograniczenia obowiązki ciążyą na każdorazowym właścicielu nieruchomości.

Z istoty służebności przesyłu nie wynikają natomiast żadne innego rodzaju ograniczenia właściciela nieruchomości obciążonej w jego uprawnieniach związanych ze sposobem wykonywania władztwa nad nią, a w szczególności takie, które odpowiadają przewidzianemu w art. 285 § 1 k.c. pozbawieniu możliwości dokonywania w stosunku do niej określonych działań.

Określając wysokość wynagrodzenia za ustanowienie służebności przesyłu należy zauważyć, że brak jest ustawowych wskazówek jak określić wysokość wynagrodzenia należnego właścicielowi nieruchomości obciążonej za ustanowienie służebności przesyłu.

Ponieważ posiadanie służebności gruntowej, obecnie zdefiniowanej w art. 305¹ k.c. jako służebność przesyłu, nie pozbawia w zupełności faktycznego władztwa właściciela nad nieruchomością obciążoną w orzecznictwie wyrażony został pogląd, że zawodzą w tym przypadku kryteria ustalania wysokości wynagrodzenia za korzystanie z nieruchomości oparte wyłącznie na układzie odpowiednich cen rynkowych właściwych dla najmu lub dzierżawy gruntu, które są adekwatne w sytuacjach, kiedy wynajmujący lub wdzierżawiający zostają zupełnie pozbawieni fizycznego władztwa nad rzeczą.

W ramach obiektywnych kryteriów można natomiast zastosować odpowiednie ceny rynkowe za korzystanie z nieruchomości w zakresie służebności, których wysokość powinna uwzględniać stopień ingerencji w treść prawa własności (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3 lutego 2010 r., II CSK 444/09, niepubl.).

Oznacza to, że wynagrodzenie powinno być ustalane każdorazowo indywidualnie i dostosowane do okoliczności, w tym zakresu, charakteru i trwałości obciążenia, jego uciążliwości, wpływu na ograniczenie korzystania z nieruchomości przez właściciela, a także zmniejszenia jej wartości. Uwzględnić należy, czy urządzenia przesyłowe służą także zaspokojeniu potrzeb właściciela nieruchomości obciążonej (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 czerwca 2018 r., III CZP 118/17, Biul. SN 2018 nr 6).

Zasadnym jest również odwołanie się w tym względzie do orzecznictwa i wypowiedzi doktryny dotyczących wynagrodzenia należnego właścicielowi nieruchomości obciążonej za ustanowienie służebności drogi koniecznej

przy uwzględnieniu różnicy w zakresie ingerencji w treść prawa własności wynikającą z tego, że przy ustanowieniu drogi koniecznej uprawniony pozostaje całkowicie pozbawiony władztwa nad nieruchomością, a przy ustanowieniu służebności przesyłu z reguły doznaje w tym zakresie jedynie ograniczenia (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 kwietnia 2012 r., II CSK 401/11, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 września 2012 r., IV CSK 56/2, niepublikowane).

Mając na uwadze powyższe okoliczności, wartość wynagrodzenia za ustanowienie służebności przesyłu o przebiegu opisanym na mapie sporządzonej przez biegłego geodetę zostało ustalone przez biegłą z zakresu szacunku nieruchomości.

Określając należne wnioskodawcy wynagrodzenie, podkreślić należy, że jego przyznanie może nastąpić zarówno jednorazowo, jak i w formie wynagrodzenia okresowego, z tym, że w ramach niniejszego postępowania wolą obu stron było ustanowienie służebności za jednorazowym wynagrodzeniem. Wynika to zarówno z wniosku, jak i stanowiska prezentowanego przez uczestnika postępowania.

Wysokość wynagrodzenia za ustanowienie służebności została określona zasadniczo przez biegłą z zakresu szacunku nieruchomości, której opinia nie była kwestionowana.

W związku z powyższym sąd zasądził na rzecz wnioskodawcy kwotę 4.113,00 złotych tytułem jednorazowego wynagrodzenia za ustanowienie służebności.

Odnosząc się do żądania uwzględnienia w kwocie wynagrodzenia również odszkodowania za utratę wartości nieruchomości w związku z ustanowieniem służebności przesyłu należało stwierdzić, że wnioskodawca nie wykazał w żaden sposób, żeby poniósł szkodę na skutek obciążenia nieruchomości służebnością przesyłu, nie wykazał również zakresu tej szkody.

Wypada zauważyć, że w chwili nabycia nieruchomości przez wnioskodawcę fakt posiadania na niej urządzeń przesyłowych był mu znany.

Na właścicielu, który powołuje się na szkodę wyrządzoną mu na skutek obciążenia jego nieruchomości służebnością przesyłu ciąży dowód wykazania tej okoliczności zgodnie z regułą z art. 6 k.c. (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 kwietnia 2012 r., V CSK 190/11, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 kwietnia 2012 r., II CSK 401/11, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 września 2012 r., IV CSK 56/12, niepublikowane).

Z tych względów w oparciu o przywołane przepisy sąd orzekł jak w punktach 1.-3. sentencji postanowienia, oddalając jednocześnie wniosek w pozostałym zakresie.

W zakresie rozstrzygnięcia o kosztach postępowania w niniejszej sprawie zaistniały podstawy do zastosowania regulacji art. 520 § 2 k.p.c.

Zgodnie z art. 520 § 2 k.p.c., jeżeli uczestnicy postępowania nieprocesowego są w różnym stopniu zainteresowani jego wynikiem lub ich interesy są sprzeczne, sąd może stosunkowo rozdzielić obowiązek zwrotu kosztów lub włożyć go na jednego z uczestników w całości.

Sprzeczność interesów pomiędzy uczestnikami w rozumieniu art. 520 § 2 i 3 k.p.c. występuje wtedy, gdy postanowienie kończące w sprawie wywiera wpływ dla jednych zainteresowanych na zwiększenie, a dla innych na zmniejszenie ich praw.

W postępowaniu nieprocesowym sąd ma ocenić, czy rodzaj sprawy, jej okoliczności i wątpliwość występujących w niej zagadnień prawnych czyniły i w jakim zakresie nietrafność, lub nawet oczywistą niesłuszność stanowiska któregoś z uczestników w tym sensie „przegrywającego sprawę” i w zależności od tej oceny odmówić zasądzenia, albo zasądzić zwrot kosztów. Rozwiązanie to jest elastyczne i uwzględnia różnorodność spraw rozpoznawanych w postępowaniu nieprocesowym.

Należy zauważyć, że w sprawie o ustanowienie służebności drogi koniecznej, ze względu na to, że zainteresowani nie mają wspólnych interesów, nie stosuje się w zasadzie art. 520 § 1 k.p.c. W przedmiotowej sprawie interesy zainteresowanych były sprzeczne, a żądanie wnioskodawcy co do zasady zasługiwało na uwzględnienie.

Wnioskodawca reprezentowany przez fachowego pełnomocnika domagał się uwzględnienia wniosku, w zakresie rozliczenia kosztów postępowania sformułował żądanie zwrotu od uczestnika postępowania kosztów niniejszego postępowania.

Z kolei uczestnik postępowania co do zasady przyłączył się do wniosku, jednak kwestionował zakres, w jakim nieruchomości powinna zostać obciążona służebnością przesyłu. Przed złożeniem wniosku, pomimo skierowania do uczestnika postępowania żądania ustanowienia służebności, nie doszło do zawarcia przez strony umowy w tym przedmiocie. Złożenie przedmiotowego wniosku okazało się zatem konieczne do ustanowienia na nieruchomości służebności przesyłu.

Złożony wniosek ustanowienia służebności został uwzględniony, w konsekwencji uczestnika postępowania należało potraktować jako przegrywającą sprawę.

Uznając zatem, że interesy wnioskodawcy oraz uczestnika postępowania były ze sobą sprzeczne, zaś przedmiotowy wniosek został co do zasady uwzględniony, sąd obciążył uczestnika postępowania obowiązkiem zwrotu wnioskodawcy poniesionych przez niego kosztów postępowania w łącznej kwocie 3.537 zł, na którą złożyły się: 40 zł tytułem opłaty sądowej od wniosku, 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, 480 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika ustalonego w oparciu o § 5 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.2015.1804) w brzmieniu sprzed 27 października 2016 r. w zw. z § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.2016.1667) oraz 3.000 zł tytułem wydatków sądowych na wynagrodzenie biegłych.

Z tych względów w oparciu o przywołane przepisy sąd postanowił jak w punkcie 4. sentencji orzeczenia.

Wobec faktu, że należności biegłych za wydanie opinii zostały w dużej mierze tymczasowo pokryte ze środków Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kutnie [k. 246, 269, 361], sąd w oparciu o regulację przepisu art. 113 ust. 4 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398 z późn. zm.) w zw. z art. 520 § 3 k.p.c., nakazał pobrać od uczestnika postępowania na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kutnie kwotę 11.191,42 zł tytułem zwrotu nieuiszczonych kosztów sądowych, o czym sąd postanowił w punkcie 5. sentencji orzeczenia.